

Не заборавимо да српска књижевност оскудева у великим драмама и ауторима... Терор стерилног реализма или комедија нарави по-сустаје, али би ова Павићева драма могла бити она врста лапота који је био нужен за пробој нове драмске поетике. Она не сме и не би требало да буде „павићевска“, али ће сценске поставке Павићеве драме вероватно представљати страховиту моралну инјекцију најмлађем таласу поетике зачудности.

Драма „За увек и дан више“ можда и није у драматургији маљ оне врсте какав је „Хазарски речник“ у прози, али барем сличан маљ у перспективи обећава.

Зоран Стивенковић

(Кошава, фебруар 1994, бр.14)